Nyolcadik üzenet

Elfordulva nézni Jézusra, a hitünk Szerzőjére és Tökéletesítőjére

Igeolvasmány: Héb 1,3; 12,1b-2a; 1Kor 9,24; 2Thessz 3,5

I. „Elfordulva nézvén Jézusra" – Héb 12,2a [angol ford. alapján]:

A. Az „elfordulva nézvén" kifejezéssel fordított görög szó azt jelenti, hogy osztatlan figyelemmel nézünk azáltal, hogy minden más tárgytól elfordulunk – 2a. vers.

B. A héber hívőknek el kellett fordítaniuk a tekintetüket minden dologtól a környezetükben, el kellett fordulniuk a régi vallásuktól, a judaizmustól, és az üldözésétől, és el kellett fordulniuk minden földi dologtól, hogy Jézusra nézhessenek, aki most Isten trónjának jobbján ül a mennyekben – 1,3.

C. Ha élvezni akarjuk a mennyei Krisztust (3. vers), akkor minden földi dologtól elfordulva Őrá kell néznünk.

D. A csodálatos Jézus, aki trónra emeltetett a mennyben, és dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg (2,9), a legnagyobb vonzerő a világegyetemben.

E. Az Ő elbűvölő szépségének vonzása által fordítjuk el a tekintetünket minden más dologtól Őrajta kívül, hogy kitartással megfuthassuk az elénk kitűzött versenyt – 12,1b [Kecskeméthy].

II. A keresztyén élet egy verseny; minden megmentést nyert keresztyénnek meg kell futnia a versenyt a díj elnyeréséért – 1Kor 9,24:

A. A díj nem köznapi értelemben vett megmentés, hanem egy különleges értelemben vett jutalom – 24. vers; Ef 2,8-9; 1Kor 3,14-15.

B. Pál apostol megfutotta a versenyt, és elnyerte a díjat – 9,26-27; Fil 3,13-14; 2Tim 4,7-8:

1. Egy teher súlyt, hátráltató dolgot vagy akadályt jelent; a verseny futói minden szükségtelen súlyt, minden hátráltató terhet levetnek, hogy semmi ne akadályozza őket a verseny megnyerésében.
2. Az egyedülálló megkörnyékező bűn a Héberek 12-ben a szentekkel való összegyülekezés elhagyásának, az Isten ökonómiájában lévő új szövetségi út feladásának és a judaizmushoz való visszatérésnek a szándékos bűnét jelentette – Héb 10,25-26.
3. Az akadályozó súly és a megkörnyékező bűn egyaránt frusztrálta volna a héber hívőket, és visszatartotta volna őket a mennyei verseny futásától Jézus követésének új szövetségi útján.
4. Kitartással kell futnunk, kérve az Urat, hogy irányítsa a szívünket Isten szeretetébe és Krisztus kitartásába – 2Thessz 3,5 [angol ford. alapján]:
   a. A szeretet az Isten iránti szeretetünk, és ez Isten szeretetéből ered, ami kitöltetett a szívünkben – 1Jn 4,19; Róm 5,5.
   b. Ez a kitartás azt jelenti, hogy Krisztusnak az általunk élvezett és megtapasztalt kitartásával tartunk ki – vö. Jel 1,9.

III. Jézus a hit Szerzője, a hit Kezdeményezője, Beiktatója, forrása és oka – Héb 12,2a:

A. A hívők hite igazából nem a saját hitük, hanem Krisztus, aki beléjük lép, hogy a hitük legyen – Róm 3,22; Gal 2,16:

1. Amikor hiszünk, akkor az azt jelenti, hogy nagyra értékeljük Krisztust az Ő vonzerejére adott reakcióként – Róm 10,17.
2. A természeti emberünkben nincs képességünk ahhoz, hogy higgyünk; nincs hitünk saját magunktól.
3. A hit, amely által megmentést nyerünk, nem más, mint a drága hit, amelyet az Úrtól kaptunk, az Isten által kiosztott hit – 2Pt 1,1; Kol 1,12.
4. Amikor elfordulva Jézusra nézünk, akkor Ő mint a megelevenítő Szellem (1Kor 15,45b) átömleszti Önmagát, az Ő hívő elemét, belénk.
5. Ez a hit nem saját magunktól van, hanem Őtőle, aki Önmagát mint a hívő elemet átadja belénk, hogy Ő higgyen a nevünkben.

B. A hit egy „megragadási" képesség, egy „hatodik érzék", az érzék, amely által megragadjuk a nem látható vagy remélt dolgokat, tartalmat adunk nekik – Héb 11,1:
   1. A megragadás az a képesség, ami alkalmassá tesz minket egy anyagnak a felismerésére.
   2. Az öt érzékünk funkciója a külső világ dolgainak a megragadása – minden objektív dolgot átvisznek belénk, hogy azok a szubjektív tapasztalatunkká legyenek.
   3. Amint a szem látáshoz, a fül halláshoz és az orr szagláshoz való, úgy a hit, a hit szelleme bennünk, az a szerv, amely által a láthatatlan szellemi világban mindent megragadunk magunknak – 2Kor 4,13:
      a. Gyakorolnunk kell a hit bennünk lévő szellemét, az elegyedett szellemünket, hogy elhiggyük és beszéljük azokat a dolgokat, amelyeket megtapasztaltunk az Úrtól.
      b. A hit a szellemünkben van, amely elegyedett a Szent Szellemmel, nem pedig az értelmünkben; a kétségek vannak az értelmünkben.
   4. Nem a látható és ideig való dolgokra tekintünk, nézünk, hanem a láthatatlan és örökkévaló dolgokra – 18. vers:
      a. A keresztyén élet a láthatatlan dolgok élete – Róm 8,24-25; Héb 11,27; 1Pt 1,8; Gal 6,10.
      b. A gyülekezet leromlása a láthatatlan dolgoktól a látható dolgokhoz való leromlás.
      c. Az Úr helyreállító munkája, hogy az Ő gyülekezetét helyreállítsa a látható dolgoktól a láthatatlanokhoz.
   5. A hit azt jelenti, hogy hisszük, Isten *van*.
   6. Hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni, Istent boldoggá tenni – Héb 11,6a.
   7. „Aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy Ő *van*" – 6b. vers [angol ford. alapján]:
      a. Hinni, hogy Isten *van*, azt jelenti, hogy hisszük azt, hogy Ő minden a számunkra, és hogy mi semmik vagyunk – Jn 8,58; Préd 1,2.
      b. Hinni, hogy Isten *van*, arra utal, hogy mi nem vagyunk; Neki kell lennie az Egyedülinek, az Egyedülállónak, mindenben, és nekünk semminek kell lennünk mindenben – Héb 11,5.
      c. Hinni, hogy Isten *van*, azt jelenti, hogy megtagadjuk magunkat; az egész világegyetemben Ő *van*, és mindannyian semmi vagyunk – Lk 9,23.
      d. Az Úr azt mondta, „Én vagyok a nagy Vagyok. Én vagyok Az, aki *van*. Hinnetek kell, hogy Én vagyok, és ti nem vagytok" – vö. Jn 8,24. 28. 58.
      e. Ez hit – „Ó, micsoda öröm, hogy semmim sincs és semmi vagyok, hogy semmit sem látok, csak egy élő Krisztust dicsőségben, és hogy semmivel sem törődöm, csak az Ő érdekeivel itt lent" – J. N. Darby.

IV. Jézus a hitünk Tökéletesítője, Befejezője és Bevégezője – Héb 12,2a:

A. Amint elfordulva folyamatosan Őrá nézünk, Ő be fogja fejezni és végezni a hitet, amelyre a mennyei verseny megfutásához szükségünk van – 1b-2a. vers.

B. Amikor elfordulva Őrá nézünk, Ő mennyel, élettel és erővel szolgál nekünk, átömlesztve belénk mindazt, és betöltve minket mindazzal, ami Ő, hogy képesek lehessünk megfutni a mennyei versenyt és élni a mennyei életet a földön – 2Kor 3,18.

C. Mindannyiunknak ugyanolyan hitünk van minőségben, de a hit bennünk lévő mennyisége attól függ, hogy mennyit érintkezünk az élő Istennel azért, hogy Ő gyarapodhasson bennünk – Róm 12,3:
   1. Annak útján lesz hit az előrehaladó szakaszban, hogy kapcsolatba lépünk a Háromegy Istennel, aki a hit bennünk – 1Thessz 5,17.
   2. Az ilyen hitből való részesülés útja, hogy kapcsolatba lépünk a forrásával, az Úrral, a folyamatokon átment és kiteljesedett Háromegy Istennel, azáltal, hogy hívjuk Őt, imádkozunk Őhozzá, és ima-olvassuk az Ő Igéjét – Héb 4,2. 16; Róm 10,12; 2Tim 2,22; Ef 6,17-18.

3. Amikor kapcsolatba lépünk Vele, Ő túlcsordul a bensőnkben, és ott van a hit kölcsönössége közöttünk; bátorítást nyerünk az egymásban lévő hit révén – Róm 1,12; Filem 6.

D. Az újjászületett szellemünk, a hit bennünk lévő szelleme, az a győzelem, amely felülkerekedik a Sátán által szervezett és bitorolt világon – 1Jn 5,4.

E. A hit nagy, elfojthatatlan és korlátlan ereje ezreket ösztönöz arra, hogy az Úrért szenvedjenek, kockára tegyék az életüket, valamint győzedelmeskedő küldöttekké és mártírokká váljanak Isten örökkévaló ökonómiájának véghezviteléért, amely ökonómia hitben van – Lk 18,8; Fil 2,30; Róm 16,3-4; Csel 20,24; 1Tim 1,4.

© 2025 Living Stream Ministry